

189

H

ut erit in dñi q̄ gentilis p̄p̄ls q̄ mortuus erat dō tanq̄ resera
 tis corporis suis tumulis infuso crueis lumine resurrex̄. si hoc
 uideas m̄ysteriū. in ex celsū a seendi mōntē. alterā ubi grām
 cernis. Uestimta ei alia deorsū fr̄. alia sursū. Et fortasse uesti-
 mta ubi sermones s̄t sept̄arū. q̄dā intellectus in dumenta di-
 umi. q̄ sic ipse petro & ioh̄i & iacobo in altera specie apparuit.
 uestimta ei albus refulxit. ita & oīs tue m̄ttis iā diuinarū le-
 chonū sensu albescit. s̄unt q̄ uba diuina sic n̄a. uestimta ubi
 candida nimis q̄lia fullo sup̄ trām facere n̄ potē. Queram hunc
 fullonē. grāmus hanc n̄uē. Legim̄ ad uillā fullonis ascendisse
 esayā. Q̄s ē iste fullo. n̄ forte ille q̄ delicta n̄a lauare esuerit.
 Deniq; ipse dīx̄. Si fuerint delicta n̄a sic fēnitū. ut n̄uē dealba-
 bo. Q̄s ē iste fullo. n̄ q̄ in dūmāta n̄i intellectus abluit. in dūt-
 nos crueis in dūmāta uirtutū. ablūtis maculis corporib̄ soli so-
 let offerre diuino. Audui s̄ ut ad redarguendos eos de cētaris
 sumam̄ exemplū. duq; prudentiū facundiā nūi & apib̄ cōpa-
 ratā. Inueni qq; dīxisse dī. Q̄m dulcia eloq̄a tua faueib̄ meis
 sup̄ mel & fauū orimeo. Et infra. Lucerna pedib̄ meis ubū tuū
 dñe. lux semitis meis. Verbu dī lux ē. ubū dī n̄a ē. Sup̄ mel
 qq; & fauū ē dī ubū. qd̄ ore diuino melle dulcior fluit oratio.
 Et spicue nūis ritu molliorib̄ cadunt uba sententias. uere
 hic solus sermo nūib̄ cōparandv̄. q̄ de ego missv̄ int̄tas. ieu-
 na n̄r̄ arua pectora fecundauit. Qd̄ n̄ usurpatore p̄sum̄
 s̄ ex lectionis serie deriuatū. dī ipse testat̄ dicens. P̄ expectet
 sic pluia eloq̄ū meū. & descendant uelut ros uba mea. sic ym-
 ber sup̄ gramen. sic n̄a sup̄ fēnū. Utinā dñe iāv mens mea
 pluuię tue humore uiridescat. utinā trām meā nūis istis
 candore resp̄gas. ne p̄appere calore uernantis corporis arua
 luxurient. s̄ potī forti nūiali semina ubi celestis p̄ssa sp̄eun-
 dent. Hix eū cadit. aues egli & inhabitent n̄ habent. v̄letior